

श्री गणपति
अथर्वशीर्ष उपनिषद्

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भ॒द्रं क॒र्णो॑भिः शृ॒णु॒याम॑ दे॒वाः । भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः ।
 स्थि॒रैर॑ङ्गै॒स्तुष्टु॑वाꣳ स॒स्त॒नूभिः॑ । व्य॒शेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदा॑युः ।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः । स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः ।
 स्व॒स्ति न॒स्ता॒द्यो अ॑रि॒ष्टने॑मिः । स्व॒स्ति नो॑ बृ॒हस्प॑तिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

ॐ नम॑स्ते ग॒णप॑तये । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ तत्त्व॒मसि॑ । त्वमे॒व
 के॒वलं॑ कर्ता॑सि । त्वमे॒व के॒वलं॑ धर्ता॑सि । त्वमे॒व के॒वलं॑
 हर्ता॑सि । त्वमे॒व सर्वं॑ खल्वि॒दं ब्र॑ह्मा॒सि । त्वं सा॑क्षादात्मा॒सि
 नित्य॑म् ॥ १ ॥

ऋ॒तं व॑च्चि॒म । स॒त्यं व॑च्चि॒म ॥ २ ॥

अ॒व त्वं॑ मा॒म् । अ॒व व॒क्तार॑म् ॥ अ॒व श्रो॒तार॑म् ॥ अ॒व
दा॒तार॑म् ॥ अ॒व धा॒तार॑म् ॥ अ॒वानू॒चान॑मव शि॒ष्यम् ॥ अ॒व
प॒श्चात्ता॑त् ॥ अ॒व पु॒रस्ता॑त् ॥ अ॒वोत्त॑रात्तात् ॥ अ॒व
दक्षि॑णात्तात् ॥ अ॒व चो॒र्ध्वात्ता॑त् ॥ अ॒वाध॑रात्तात् ॥ सर्व॑तो मां
पा॒हि पा॒हि स॒मन्ता॑त् ॥ ३ ॥

त्वं वाङ्म॑यस्त्वं चिन्म॒यः । त्वमा॑नन्दमयस्त्वं ब्रह्म॒मयः ।
त्वं सच्चि॑दानन्दाद्वि॒तीयोऽसि॑ । त्वं प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॒सि । त्वं
ज्ञान॑मयो विज्ञान॒मयोऽसि॑ ॥ ४ ॥

सर्वं॑ जगदिदं त्वत्तो जा॒यते॑ । सर्वं॑ जगदिदं त्वत्तस्ति॒ष्ठति॑ ।
सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑ लय॒मेष्य॑ति । सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑

प्रत्येति । त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः । त्वं चत्वारि
॥
वाक्पदानि ॥ ५ ॥

त्वं गुणत्रयातीतः । त्वं अवस्थात्रयातीतः । त्वं
देहत्रयातीतः । त्वं कालत्रयातीतः । त्वं मूलाधारस्थितोऽसि
नित्यम् । त्वं शक्तित्रयात्मकः । त्वां योगिनो ध्यायन्ति
नित्यम् । त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं
वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ ६ ॥

गणादिं॥ पूर्वमुच्चार्य॥ वर्णादिंस्तदनन्तरम् । अनुस्वारः
परतरः । अर्धेन्दुलसितम् । तारेण ऋद्धम् । एतत्तव
मनुस्वरूपम् । गकारः पूर्वरूपम् । अकारो मध्यमरूपम् ।
अनुस्वारश्चान्तरूपम् । बिन्दुरुत्तररूपम् । नादः सन्धानम् ।
संहिता सन्धिः । सैषा गणेशविद्या । गणक ऋषिः ।

निचृ॒द्राय॑त्री छ॒न्दः । श्रीमहा॑गणपतिर्दे॒वता । ॐ गं गण॑पतये
नमः ॥ ७ ॥

ए॒क॒द॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ वक्र॒तुण॑डाय धीमहि ।
तन्नो॑ दन्तिः प्रचो॒दयात् ॥ ८ ॥

ए॒क॒द॒न्तं च॑तुर्ह॒स्तं पा॒शम॑ङ्कुश॒धारि॑णम् । रदं च॒ वर॑दं
ह॒स्तैर्वि॒भ्राणं॑ मूष॒कध्व॑जम् । रक्तं ल॒म्बोद॑रं शूर्प॒कर्ण॑कं
रक्त॒वास॑सम् । रक्त॒गन्धा॑नुलि॒प्ताङ्गं रक्त॑पुष्पैः सु॒पूजि॑तम् ।
भक्ता॑नु॒कम्पि॑नं दे॒वं ज॒गत्का॑र॒णम॑च्युतम् । आवि॑र्भूतं च
सृष्ट्या॑दौ प्र॒कृतेः॑ पु॒रुषा॑त्परम् । एवं ध्या॒यति॑ यो नित्यं स
योगी॑ योगि॒नां वरः॑ ॥ ९ ॥

नमो॑ व्रातपतये नमो॑ गणपतये नमः॑ प्रमथपतये

नमस्तेऽस्तु लम्बोदराय एकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय
श्रीवरदमूर्तये नमः ॥ १० ॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते । स ब्रह्मभूयाय कल्पते । स
सर्वविघ्नैर्न बाध्यते । स सर्वतः सुखमेधते । स पञ्चमहापापात्
प्रमुच्यते । सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ।
प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायं प्रातः प्रयुञ्जानः
पापोऽपापो भवति । सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति ।
धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति । इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न
देयम् । यो यदि मोहाद् दास्यति । स पापीयान् भवति ।
सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते । तं तमनेन साधयेत् ॥ ११ ॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति । स वाग्मी भवति ।
चतुर्थ्यामनश्नन् जपति । स विद्यावान् भवति ।

इत्यथर्वणवाक्यम् । ब्रह्माद्याचरणं विद्यान्न बिभेति
कदाचनेति ॥ १२ ॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति । स वैश्रवणोपमो भवति । यो
लाजैर्यजति । स यशोवान् भवति । स मेधावान् भवति । यो
मोदकसहस्रेण यजति । स वाञ्छितफलमवाप्नोति । यः साज्य
समिद्धिर्यजति । स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ १३ ॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्राहयित्वा । सूर्यवर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा । सिद्धमन्त्रो
भवति । महाविघ्नात् प्रमुच्यते । महादोषात् प्रमुच्यते ।
महापापात् प्रमुच्यते । महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते । स
सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति । य एवं वेद ।
इत्युपनिषत् ॥ १४ ॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः । भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः ।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ सस्त॒नूभिः॑ । व्यशेम॑ दे॒वहितं॑ यदायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॒वाः । स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः ।
स्व॒स्ति न॒स्ताद॒र्यो अ॑रिष्टनेमिः । स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

